

Ivar Widmann å Brattensborg.

Ivar Widmann var en
måttelig karrang. Efter sinnska
berättningarna Ivo och Ivetofta
cykelkarrang. Ivar drog en gång till
Stankernas land, och till förvaltaren å
sitt stolt Brattensborg utnämnde
han Sigurd Anderson. Denne
hade äro att hålla cykelstet över
en ställa i värdstien. Men en viss
erättning fick den som ville
dricka den vatten.

Så han en dag en gubbe och
ville dricka. Då han ej hade några
pengar inredes han bort av förvaltaren.
Den gamle mannen förvandlades då
i Sigurd aryo. Han fick sinnska

glans och upplyste Andersson om, att
hans rätta stånd var snart kommen.

Under tiden var Johan i Frank-
rike. Förvaltaren skände mig allt iakt-
gare och skände slutligen några
brändra man för att värda be-
mänga. Då de voro framma, satade
de om i vilken aviskt de kommit,
stöt sig till Johan och drog med honom
till Brattens borg. Andersson skän-
de mig om i borgen. Han blev emellan-
tid tvungen att göra rätskap för
sin förvaltning, men då voro alla
hans pengar förvarade till den
man som se dem äro i dag. Han
skall Brattens borgspengar.

Liquid hängdes i ett fann, och
hans egna rätta satta på borgen

I Villands Vänge vid Furustad
sew man ännu ruiner av borgen
på jerns botten.

3.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3016

Brattensborg

En annan tradition kände
jag till när Brattensborg Ågare
till borgens hade en son och en dotter,
som blev svögare till gifternas
med varandra. På vigseln ägt rum,
sjöbå borgens.

Ryttarna från Frolle - Sjungby

Tre ryttare från Frolle - Sjungby
beordrades vid julnatt att göra plats på
en del tvottskog i trakten. Den första
red till Frolle - I den ny rövade bonnet
och pipan. — Jernens brätte
härskas arvels i från, vad man varit
sin har att för säga härskas —

Den andra kom till Frolle
Sjungby kyrkogård. Han skulle ställa
ut, att pyra på sin grav. Denna
individ gick vanligen upp betrakta
sine varje julnatt och isade omkring
på kyrkogården.

Läsa frände äro denna natt.
Såsom talen på pyra upp en
grav. Såsom, som utgjordes här

svärmning, både från på grankullen, medan
han gick svärmning i träden. Ryttaren
tog emellanåt dubben, när pappa var
borta, och ställde upp i kyrkstornet
och ställde sig i ett av guggarna. Efter
en tid kom pappa. Han fick då se
ryttaren stående i tornet. Svärmningen
stängde såogs muren. "Stäpp stadden,
Ännars hoppas jag", ropade pappa.
"Ja var så god Det hoppa", svarades
Det ropade i tornet. Pappa hoppade
en och två gånger utan att nå upp.
Ryttaren stod i ena smitten på svärm-
ningen. I den härman stod pappas
mann. När nu pappa hoppade
för tredje gången, fick han tag i
dubben. Där står pojken av smitten,

han stötte sig med en bevis. Sedan den
han det varit lugnet på Frode - Sjungeby
kyrkogård, ty när jag var vid vandrings-
ret på tåget, kunde han ej mera
gå upp i gravarna.

Den tredje ryttaren red till
Leråbe mätte. Han tog en dans lysen
med sig och kommit dit gjorde han
sig med ägret bakom Episcopi. I detta
det kommit till en vattent
in och dansade på golv. Så hade
de dansarna parerna, och då
brutade hela mättern fatta ett. Nu
sade emellanid ryttaren: "Purs". Björ-
nen kunde han och var den så
förstärkt.

Vårta julaffon komms do tillbaka.
Då var juleen då åter med sin björns
Ett folk ägnade stören något på
glänt och sade: "Ei seisa stän?" Ryttern
svarade: "Gud är ojn till, som e värro
är han." De fingo då bättre att springa
sin väg och komms aldrig mera
tillbaka.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3016

En drake kläts honom i ansiktet.

Da förmorn var vittor är gammal, gick han en gång nedvänt om Baggebodan med sitt gevär. Han skulle jaga änder men fick ingenting. Vid fristiden på eftermiddagen hade han sig stäpva i en stötda. När han nu låg på ryggen i höst fick han se en stor drake, som kom flygande på honom och kläts honom i ansiktet. Men den förmorn med oss, och i stället låg det alla givtigaste lilla fliterna och klappade honom på kinderna. Han förmorn en stund lika fort, som han kommit, och förgäves sökte den enamma förmorn i höst efter den stöda.

'Han betöw en furus fjösk stam.'

Förinnan och hans fader voro
en gång ute i skogen och jagade. "Kom
skall du få se," sade fadern till brodern
och visade ett träd, som en gång varit
skuret långt åt vittern. Det var det
en veltid sammanväckt med värken
efter vidgerran, som visats runt
den smala stammens, synes ännu

För att undannora den
svådades ande, brukade vördaren förs
i tiden berg på gemens ett träd. Han
betöw en furus fjösk stam och bjödo de
båda bröderna åt sidan. Sedan beröf
han gemens Egningen och hand
samman trädets igen med vidgerran.

Frädet väcto swart my samman, och
nåå anden vid ritt för följande av
mördaren hem till skummen, som de
den i samma igår som utav väcto
vårta.

11.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3016

De fingo se ett fint, grant fruntimmer.

Tarfar Hans hos gamle sjo-

hulten uppe i Ulvsbult. Sen dag
skulle han jämt se beannat gå ut i
skogen och fälla timmer. Då mar-
tens låg en natu alu med en, och de
plumrade på till de beannat till
en glänta i skogen. Där fingo de se
ett fint, grant fruntimmer. Sena den
väg de tänkte gå. Komma dit sågo
de ej något spår efter henne. Då två-
gade de ej gå längre utan vände
heltvaka mot beannat.

Bonden tyckte, det var bra, att
de gjort så. Ty det bidrar intet gott,
när man ser sådant.

När barnet skulle döpas

När barnet skulle vägas att döpas, fick man i våra del genom kyrkan utav mäste lyfta det genom fontänen. Gudmodern stod utanför och tog emot barnet.

Det gjordes man ännu på 1870-talet.

How strödde aska på vägen.

Intare Johaw berättade sig för
att han g skulle gå igen rade. Han
spak från Høje till How berättades hur
att han skulle strö aska på vägen.
Ett stycke från hemmet han var
en st. Där strödde how aska i en
linje från över vägen.

En nyss pått i nyåttan

När man hämtade nyåttan i
Höjls, såg man alltid hur modern
sprö en nyss pått i den gamla nyåttan
innan den chas bort. Det var för att
företagarna protesterade med barnes kor.

Uttv på dörrens spårsmålar
vid nyöppning.

I Bengtsbodas hade fruns i hus-
set alltid en Uttv på dörrens spårsmålar,
när hon skulle nyöppna.

Motto har en bärning värde han

Fett-Olav gick till sitt arbete
en morgnanna. Motto har då en
bärning, vågade han ej gå vidare utan
värde på hem. ✓✓